IETEIKUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2009. gada 7. jūlijs)

par drošu un efektīvu sistēmu ar Padomes Direktīvas 2006/117/Euratom noteikumiem saistītu dokumentu un informācijas pārsūtīšanai

(2009/527/Euratom)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 33. panta otro daļu un 124. panta otro ievilkumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/117/Euratom par radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas pārvadājumu uzraudzību un kontroli [1] un jo īpaši tās 19. panta 1. punktu,

pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

(1) Dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāsadarbojas, lai nodrošinātu Direktīvas 2006/117/Euratom 9. panta 2. punktā izklāstītās automātiskās piekrišanas procedūras netraucētu darbību.

(2) Iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz visu informāciju par minētās direktīvas darbības jomā esošiem pārvadājumiem tiek ievērota pienācīga rūpība un ka tā tiek aizsargāta pret jebkādu nepareizu izmantošanu.

(3) Visai informācijai, ko, piemērojot Direktīvu 2006/117/Euratom, apstrādā dalībvalstu kompetentās iestādes, jāpiemēro vispārēji drošības pasākumi,

IESAKA.

1) Visai informācijai, ko, piemērojot Direktīvu 2006/117/Euratom, apstrādā kompetentās iestādes, jāpiešķir aizsardzības līmenis, kas ir līdzvērtīgs aizsardzības līmenim, ko nodrošina citas attiecīgās kompetentās iestādes.

2) Kompetentajām iestādēm ir jāizvēlas vispiemērotākais aizsardzības līmenis, lai nodrošinātu Direktīvas 2006/117/Euratom 9. panta 2. punktā izklāstītās automātiskās piekrišanas procedūras netraucētu darbību.

3) Piemērotais aizsardzības līmenis jānodrošina ar dažādiem pasākumiem saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un noteikumiem; pie šādiem pasākumiem pieder pienākums ievērot diskrētumu un konfidencialitāti, ierobežota piekļuve informācijai, atļaujot to tikai pilnvarotām personām, datu aizsardzības prasības attiecībā uz personas datiem un vispārēji tehniskie un procesuālie pasākumi, lai garantētu informācijas drošību.

4) Elektroniskajiem sakariem starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm jānodrošina tāds aizsardzības līmenis, kas ir līdzvērtīgs aizsardzības līmenim, ko dalībvalstis to teritorijās nodrošina analogai informācijas un dokumentu pārsūtīšanai.

5) Dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāvienojas par kopīgu standartu, kas piemērojams šiem elektroniskajiem sakariem.

6) Ja saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem jāveic klasificēšana, tad visa informācija, ko, piemērojot Direktīvu 2006/117/Euratom, apstrādā kompetentās iestādes, jāklasificē zemākajā klasifikācijas pakāpē.

7) Informācija, kam vajadzīgi papildu drošības pasākumi, klasificējama augstākā klasifikācijas pakāpē un apzīmējama ar īpašu marķējumu tikai tad, ja tas ir noteikti vajadzīgs un tikai uz nepieciešamo laiku.

8) Kompetentajām iestādēm, kas piegādā informāciju citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kā autorēm jābūt atbildīgām par piemērota klasifikācijas līmeņa izvēli, ņemot vērā šādus aspektus:

[1] OV L 337, 5.12.2006., 21. lpp.

a) attiecīgo kompetento iestāžu valstī spēkā esošos informācijas klasificēšanas noteikumus;

b) operatīvo elastību un efektivitāti, kas vajadzīga, lai piemērotu automātiskās piekrišanas procedūru;

c) to, ka klasificēšanas prasības piemēro izņēmuma kārtā.

9) Saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem kompetentajām iestādēm jāizmanto klasificēšanas marķējumi, kas norādīti valstu drošības klasifikāciju salīdzinājuma tabulā, kas pievienota kā 2. papildinājums Padomes 2001. gada 19. marta Lēmumā 2001/264/EK, ar ko pieņem Padomes drošības reglamentu ([1]), un, līdzīgi, Komisijas 2005. gada 3. februāra Lēmumā 2005/94/EK, Euratom, ar ko groza Lēmumu 2001/844/EK, EOTK, Euratom ([2]). Izvēloties piemērotāko klasifikācijas pakāpi, varētu vadīties pēc praktiskā klasificēšanas ceļveža, kas pievienots 3. papildinājumā Padomes Lēmumā 2001/264/EK un, līdzīgi, 2. papildinājumā Komisijas 2001. gada 29. novembra Lēmumā 2001/844/EK, EOTK, Euratom, ar ko groza tās iekšējo reglamentu ([3]).

10) Kompetentajām iestādēm, kas piegādā informāciju, kā autorēm jānosaka laikposms, kādā ir spēkā attiecīgās klasifikācijas pakāpes izvēle, kā arī iespējamās izmaiņas klasifikācijas pakāpē pēc šā laikposma beigām.

11) Kompetentā iestāde, kas ir informācijas autore, jebkurā laikā varētu rakstveidā pieprasīt iepriekšējās klasifikācijas pakāpes nomaiņu, tostarp tās iespējamo atcelšanu (t. i., pārklasificēšanu), samazināšanu (t. i., pazemināšanu) vai paaugstināšanu.

12) Kompetentajām iestādēm, kurām informācija ir piegādāta, jābūt pienākumam atbilstoši šādiem pieprasījumiem atcelt, mainīt vai pievienot klasifikācijas pakāpi.

13) Kompetentajām iestādēm, kas piegādā informāciju, tiklīdz apstākļi to pieļauj, kā autorēm rakstveidā jālūdz pazemināt vai atcelt attiecīgo klasifikācijas pakāpi (t. i., atklāt attiecīgo informāciju) kopumā.

14) Saskaņā ar informācijas nepieciešamības principu tiesības piekļūt informācijai un iegūt to izraudzītajās kompetentajās iestādēs jāpiešķir tikai personām, kurām to pienākumu vai saistību dēļ ir jāzina šāda informācija vai jārīkojas ar to. Ja to pieprasa dalībvalstu tiesību aktu noteikumi, šādām personām jāveic drošības pārbaude par atbilstību attiecīgajai klasifikācijas pakāpei.

15) Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 7. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Andris PIEBALGS

([1]) OV L 101, 11.4.2001., 1. lpp.
([2]) OV L 31, 4.2.2005., 66. lpp.
([3]) OV L 317, 3.12.2001., 1. lpp.